

De kleine Eva uit de Kromme Bijlstraat / Lunchvoorstellingen

GRUWELIJKE KINDERMOORD TE ANTWERPEN

De nieuwste voorstelling van KVS/de bottelarij is een coproductie met het Antwerpse Marthalentatief. Zij spelen *De kleine Eva uit de Kromme Bijlstraat* op locatie in Anderlecht.

De kleine Eva uit de Kromme Bijlstraat. Wat een prachtige titel. Hij loopt zo vlot dat je bijna voorbijgaat aan de tragedie die er onmiskenbaar in vervat zit. Want in deze tekst die Louis Paul Boon op zijn vierenvestigste schreef gaat de kleine Eva voor de bijl.

De kleine Eva is eigenlijk een lang prozagedicht waarvoor Boon zich baseerde op krantenknipsels over een meisje dat op de Antwerpse linkeroever verkracht werd. In Boons verhaal wordt het meisje dood teruggevonden op de 'vage gronden' van een niet nader genoemde stad. Voor het Marthalentatief, dat gewoon is om op locatie te spelen, was dat een perfect excuus om in een loods aan de Anderlechtse Tweestationsstraat een indrukwekkend decor vol vuilnis en oud ijzer te bouwen. Schroot dat in de duistere uren tot leven komt en zich tegen hulpeloze wezens richt.

Konijnneten

De regisseurs- en acteursploeg van de twee gezelschappen heeft de bijzondere tekst van Boon op ingenieuze wijze opgedeeld in rollen en naar de scène overgebracht. Na de stille vondst van het bezoedelde lijkje door een oude man die konijnenvoer ging versnijden op de

plaats van de misdaad, schiet een luidruchtige 'machinerie' in gang. De recherche, de journalisten, de buurtbewoners en de bedroefde familie komen in beeld. De roddels en de valse beschuldigingen komen los. De achterlijke jongen Vogel (die zichzelf niet alleen als een vogel beschouwt, maar die volgens zijn medisch dossier ook last heeft van de vogel in zijn broek) wordt aanvankelijk van het zedenfeit beschuldigd. Maar er is ook de man in de regenjas, die op de avond van de feiten in de buurt gesignaleerd werd.

Gruwzaam

De acteurs – vooral de vrouwelijke rollen dan – debiteren de tekst als een vooraf bepaald, dramatisch en noodlotig scenario dat zich punt voor punt ontvouwt. Een mengeling tussen een krantenartikel en een proces-verbaal. Waarschijnlijk is er geen andere oplossing, maar deze snelle journalistieke vertelstijl heeft wel het grote nadeel dat het specifieke taalgebruik van Boon wat verloren gaat. En met daarmee ook een groot deel van de tragiek van de tekst. Het zijn vooral Boons woordgrapjes en satirische fragmenten die in de verf gezet worden. De indruk die het kleine

© Koen Broos

vochtige lijkje had kunnen nalaten, vervaagt snel. Ook de gruwzame, sinistere sfeer die Boon met namen als 'De Donkere Sparstraat' of 'De Schorpioenstraat' oproept, blijft niet hangen. Geen wonder dus dat het speciaal voor de voorstelling geschreven naïeve kindliedje 'De gruwelijke Kindermoord te Antwerpen' bij het publiek eerder op de lachspieren werkt dan dat het ontwapent. Maar daartegenover staan dus die mooi uitgebalanceerde afwikkeling van de plot en een hele reeks vermakelijke scènes. Gebracht door een keur aan acteurs en actrices die een geslaagde theateravond garanderen. MB